

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 1999 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Františkom Čarabom, Bratislava, Škultétyho 1, vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV vo veci sp. zn. 8 C 75/98 a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) bolo 3. júna 1999 doručené podanie [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“), bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného komerčným právnikom JUDr. Františkom Čarabom, označené ako: „Podnet na začatie konania podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky pre porušovanie čl. 48 Ústavy SR z dôvodu prierahov v súdnych konaniach“. V častiach namietajúcich porušenie tohto základného práva postupom Obvodného súdu Bratislava 1, Mestského súdu Bratislava, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Okresného súdu v Žiline a Krajského súdu v Banskej Bystrici (a v označených súdnych konaniach) Ústavný súd SR podnet navrhovateľa 22. septembra 1999 odmietol ako zjavne neopodstatnený. Pokiaľ ide o porušenie základného práva navrhovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV vo veci sp. zn. 8 C 75/98, nakoľko tento neuviedol, či sa v označenom súdnom konaní domáhal odstránenia prierahov aj

formou sťažnosti na priet'ahy v konaní podľa § 17 a nasl. zákona č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“), Ústavný súd SR ho svojím listom z 22. septembra 1999 vyzval, aby mu doložil doklad o jej využití, ako aj prípadnú odpoveď Okresného súdu Bratislava IV na takúto sťažnosť. Navrhovateľ bol súčasne poučený, že pokiaľ v určenej lehote svoj podnet o požadované doklady nedoplní, Ústavný súd SR ho môže na neverejnom zasadnutí odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Ústavnom súde SR“). V určenej lehote však navrhovateľ podnet o požadované doklady nedoplnil a ani Ústavný súd SR nepožiadaval o predĺženie lehoty na ich dodanie.

II.

Ústavný súd SR je podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy SR oprávnený konať o podnetoch, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich práv. Z konania o podnetoch nie je možné vylúčiť ani postup všeobecných súdov Slovenskej republiky, pokiaľ v jeho dôsledku došlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej alebo právnickej osoby ako účastníka súdneho konania (čl. 46 až 50 Ústavy SR) a pokiaľ tomuto základnému právu alebo slobode neposkytuje právny predpis Slovenskej republiky žiadnu ochranu, napríklad využitím riadneho opravného prostriedku.

Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu Ústavný súd SR skúma jeho zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o Ústavnom súde SR, ako aj prípadné dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona a tiež to, či nejde o zjavne neopodstatnený podnet. Pri posudzovaní tejto podmienky je Ústavný súd SR o. i. oprávnený zisťovať, či navrhovateľ využil tie prostriedky ochrany svojho základného práva, porušenie ktorého v svojom podnete namietol.

Ako totiž Ústavný súd SR už viackrát rozhodol (II. ÚS 48/96, I. ÚS 16/99): „Účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto Ústavný súd SR o podnete namietajúcom porušenie tohto základného práva koná, ak predkladateľ preukáže, že využil právne prostriedky, na uplatnenie ktorých má právo podľa § 17 ods. 1, § 20, 21, 22 alebo 23 zákona č. 80/1992 Zb., alebo ak sa preukáže, že vzhľadom na okolnosti prípadu využitie tohto prostriedku nápravy nemožno pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“.

Za opodstatnený preto nemožno považovať taký podnet, podaniu ktorého na Ústavný súd SR nepredchádzalo využitie takých právnych prostriedkov nápravy, ktorými sa navrhovateľ mohol domáhať ochrany toho základného práva (slobody), porušenie ktorého v podnete namietal, t. j. v tomto prípade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 34/98, I. ÚS 16/98, I. ÚS 16/99, I. ÚS 21/99).

Nakoľko navrhovateľ v danom prípade Ústavnému súdu SR v určenej lehote nepreukázal využitie požadovaného právneho prostriedku nápravy podľa zákona o štátnej správe súdov, Ústavný súd SR jeho podnet odmietol ako zjavne neopodstatnený podľa § 25 ods. 2 zákona o Ústavnom súde SR.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 1999